

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput VI. Idem a Bisuntino Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

pro eo; cum ex fiducia penitentiae non debuerit deliquisse, & excommunicatos non vitare, multo magis quam non vitari periculosum extat: non vitare siquidem, cum in eo sit, excommunicatus sine delicto non potest; sed cum ex aliis pendeat, sine suo peccato poterit non vitari: & ita cum eo misericordiam facientes, k poenam, quam canon iis, qui post excommunicationem divina praesumpserint officia celebrare, vel qui celebrationi se ingesserint divinatorum, ei non duximus infligendam.

NOTÆ

1. ^a **H**erbipolens.] Ita etiam legitur in tertia compilatione *sub hoc tit. cap. 1.* sed cum non extet praesens epistola Innocentij inter editas à Sileo, & Bosqueto, ideo integram restituere non possumus: huius tamen translationis Hildesemensis Episcopi mentio extat *in cap. quanto, de translac. Episcop.* ubi de dicecesibus Herbipolensi, & Hildesemensi nonnulla notavi *in dist. cap. quanto, de translac. Episcop.*
2. ^b **E**piscopus.] Conradus videlicet à Rabenspurg, Philippi Regis Romanorum Cancellarius, de hinc Lubecensis, demum Hildesemensis, tandem Episcopus Herbipolensis, ut refert Bucelinus Germaniae sacrae part. 1. *in serie Episcoporum Hildesemensium.*
3. ^c **C**isiones, & translationes.] De quibus, & earum prohibitione, latè egi *in cap. 1. de renunc. cap. 1. de translac. Episcop.*
4. ^d **M**agdeburg.] Litera hujus delegationis extant *in cap. quanto, de translac. Episcop.*
5. ^e **P**ulsatis campanis.] Iuxta morem pronuntiandi anathema, quem illustravi *in cap. cum non ab homine 10. de iudic.*
6. ^f **A**dmonitione non praesmissa.] Quae excusatio incongrua non videbatur, siquidem excommunicatio proferri non potest, nisi praecedente trina monitione, *cap. sacro 48. de sent. excom.* sed verbum hoc *admonitio*, non est accipiendum de monitione, quae praecedere debet quamlibet censuram, sed de admonitione, quam debet facere quilibet iudex delegatus literarum suae delegationis, antequam illis uti incipiat, juxta textum *in cap. cum in iure*, & ibi tradita, *de offic. delegat.* unde rectè Conradus in praesenti aiebat, quod cum Magdeburgensis Archiepiscopus non esset ipsius iudex ordinarius, sed ut delegatus procederet, debebat prius intimare literas suae delegationis; &

ideo Innocent. dixit propter hanc excusationem non extitisse omnino culpabilem.

^g **F**amam.] Similis excusatio opposita, & rejecta fuit *in cap. 1. de postul. Pralat.*

^h **C**elebrare.] Vnde dubitari poterat de ipso celebrante coram Episcopo excommunicato, necnon de Episcopo jubente coram se celebrare, an irregulares evaderent; Et quoad ipsum celebrantem certum est, non manere irregularem, *ex cap. is cui 18. de sent. excom.* & docet Suarez *dist. disp. 1. 2. de censur. sect. 1. num. 10.* Alterius eodem tract. *disp. 13. lib. 1. cap. 2.* Ratio est, quia haec irregularitas imponitur violanti propriam censuram, & exercenti ministerium ordinis sibi prohibitum, propter contemptum, qui hoc casu non datur. Ex eadem ratione dicendum est, Episcopum in praesenti specie jubendo coram se divina officia celebrari, irregularitatem non contrahere, cum ipse per se non exercent ministerium sibi interdictum, nec violet censuram ipse celebrando, ut pluribus relatis resolvit Diana *part. 4. tract. 2. resol. 57.*

ⁱ **M**ulto magis quam non vitari.] Sed cum correlativa sint, & quasi duo extrema excommunicatus, & alij qui eum vitare debent, quomodo periculosius esse poterit communicare, quam communicari? Sed dicendum est, quod etiam pares sint, non adeo pares judicantur, quom nus secundum rectam rationem ex parte materiae major sit obligatio excommunicati vitandi alios fideles, quam fidelium vitandi ipsum excommunicatum: tum quoniam ratio illius poenae, & culpa in ipso est: tum etiam, quia prohibitio haec communicandi magis directè in ipsum tendit, ut docuit Balboa *in cap. exceptionem 12. de except.*

^h **P**anam.] Depositionis videlicet perpetuae, juxta tradita *in cap. 4. hoc tit. ex quo commentario, & ex adducendis in cap. ad Apostolica, hoc tit.* praesens commentarium petendum est.

CAPUT VI.

Idem ^a Bisuntino Archiepiscopo.

Fraternitati tuae. *Et infra:* Presbyteros autem, & alios clericos tuae dioec. qui pro suis excessibus à te nexibus anathematis canonicè innodati praesumpserunt, vel praesumunt divina officia celebrare, rationabiliter potes omnibus beneficiis ecclesiasticis spoliare.

NOTÆ

- ^a **B**isuntin.] Ita etiam legitur in tertia collectione *sub hoc tit. cap. 2. & in cap. fraternitati, de eo qui cognovit consanguin. & in cap. fra-*

ternitati, de schismatic. ubi extant aliae partes hujus decretalis, De Bisuntina Metropoli egi *in c. 14. de accusat. & commentarium hujus textus dedi supra in cap. 4.*